

Research Journal

of Pibulsongkram Rajabhat University

วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ปีที่ 8 ฉบับที่ 15-16 มกราคม - ธันวาคม 2555

ความสวยงามวางนัยทั่วไป : พลิกของจำนวนสองหลักกับจำนวนที่ทุกหลักเป็นเลข 1
ธีระยุทธ ขนบั่น อัยยศ เอี่ยมพันธ์

รูปแบบการบริหารจัดการของเครือข่ายบริการสุขภาพระดับอำเภอ
ศิวิไลซ์ วนรัตน์จิตร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์
เมพร ประสมทอง

การเปรียบเทียบความคาดหวังของที่ปรึกษาทางการเงินและนักศึกษาที่มีต่อการสอบ
บัญชีของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต
ธนธร จงศิริวิฑิตศักดิ์

แนวทางการพัฒนาชุมชนสู่ตำบลสูงขาว : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลไทรน้อย อำเภอ
เนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก
ณัฐวดี ไชยดี ธีระ ฤทธิรอด

แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารป้าชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านตง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก
สัทสินทอง พานเหล็ก ธีระ ฤทธิรอด

การจัดการห่วงโซ่อุปทานการผลิตปุ๋ยอินทรีย์อัดเม็ดบ้านปากลาดใหม่ ต.เนินพระ อ.เมือง
จ.พิษณุโลก
ปริญญะ อุดมเจริญดี ธีระ ฤทธิรอด

ดนตรีร่วมสมัย : การพัฒนากำหนดเพลงจากวงมโหรีเป็นวงดุริยางค์
สธม ไธนตรฤกษ์

ชุดการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวโดยใช้ตัวอักษรช่วย
สอนสำหรับพนักงานกิตติาคารและธุรกิจบริการท่องเที่ยวของจังหวัดพิษณุโลก
กรัตนพร มนต์พิทย นาคสวัสดิ์

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนว เค ดับเบิลยู ดี แอล เพื่อส่งเสริมความ
สามารถในการแก้ปัญหาภาคคณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาเศษส่วน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ณัฐวรรณ มั่นใจ* อังคณา อ่อนธานี วาริธนี แก้วอุไร

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวสถานการณ์สมจริงผ่านสื่อมัลติมีเดีย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ธนรัตน์ ธนากิจเจริญสุข

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กรด - เบส กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
พิณพลกสิ อุนกริพย์

ผลการดำเนินงานเครือข่ายการบริหารงานคลัง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก
อนุรักษณ์ เปี่ยมสวรรค์ ธีระ ฤทธิรอด

สภาพการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนในอำเภอละโว้ จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2
ชัญญาภา ปรีดี

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติ
งานของครูผู้สอนในสถานศึกษาอำเภอพ่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
อติสรชัย จันทร์หอม

สภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา
เขตอำเภอนาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1
พีรพล ลาภีรัตน์

ความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีต่อการใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้
ให้กับนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอพ่วง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม
ศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
สาวิตรี เกษเกษ

วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

เจ้าของ : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

จัดทำโดย : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
ตำบลพลาชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
โทรศัพท์ : 0-5526-7000 ต่อ 7200 โทรสาร 0-5526-7038
http://research.psu.ac.th/~rdi/index_journal.php

ที่ปรึกษา : อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
คณบดีคณะครุศาสตร์
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร
คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม
ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

บรรณาธิการที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ ไบไม่

มหาวิทยาลัยมหิดล

บรรณาธิการ : อาจารย์ ดร.ชนิกานต์ คุ่มนง

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

กองบรรณาธิการ : ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ พันธุ์วัฒนา

มหาวิทยาลัยบูรพา

รองศาสตราจารย์ ดร.เสมอ ถาไธสง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

รองศาสตราจารย์เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล เกิดผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

อาจารย์ ดร.ธวัช ตรีธวัชรัตน์
อาจารย์ ดร.เฉลิมพร ทองพูน
อาจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิฑิตพัฒนา
อาจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ปีที่ 8 ฉบับที่ 15 - 16 : มกราคม – ธันวาคม 2555

จำนวน : 100 เล่ม

รวบรวมข้อมูล : นางสาวปิยวดี น้อยน้ำใส
นายกฤษฎธรรม รูปบูชา

พิมพ์ที่ : หจก.พิษณุโลกเปเปอร์แอนด์ซัพพลาย
1/20 ถนนบรมไตรโลกนารถ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทร. 055-225037

ผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review)

รศ.เทียมจันทร์	พานิชย์ผลินไชย	ดร.กฤษฎาภาณุจน์	โตพิทักษ์
รศ. ดร.รัตนะ	บัวสนธิ์	ดร. อัญชนา	ปรีชาวรรณ
ผศ.ดร.นิภาภัทร	เจริญไทย	รศ.ดร. เสมอ	ถาน้อย
ดร.วีรภัทร	ภัทรกุล	ผศ.ดร.ปิยดา	สมบัติวัฒนา
ผศ.ดร. ปิยะลักษณ์	พุทธวงศ์	ผศ.ดร. กนกพร	สุธนัฐกุล
ผศ.ดร. วริศรา	เหล่าบำรุง	ผศ.สุพจน์	พฤษะวัน
ผศ.ดร.ถาวร	อ่อนประไพ	ผศ.ดร.อรพิน	เสละคร
ผศ.ดร.มยุรี	กระจายกลาง	รศ.ดร.ประทีป	นักปี
รศ.ดร. สุชาติ	แสงทอง	ผศ.ดร.วิไล	ศิลปะอาชา
ดร.สมหมาย	อ๋าดอนกลอย	ผศ.ดร.เรขา	อรัญวงศ์
ดร.อุษณีย์	เส็งพานิช	ดร.ปิยวรรณ	ศุภวิดิพัฒนา
ดร.เจษฎา	ธารบุญ	ดร.ทิพย์รัตน์	แพฤทธิ์

ความสวยงามวางนัยทั่วไป : ผลคูณของจำนวนสองหลักกับจำนวนที่ทุกหลักเป็นเลข 1 ธีระยุทธ ชมชื่น อัยเรศ เอี่ยมพันธ์	1
รูปแบบการบริหารจัดการของเครือข่ายบริการสุขภาพระดับอำเภอ ศิริไลซ์ วรรณวีจิตร	11
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์ นภาพร ประสมทอง	24
การเปรียบเทียบความคาดหวังของที่ปรึกษาทางการเงินและนักศึกษาที่มีต่อการสอบบัญชีของ ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ธนธร จงศิริจิตต์ศักดิ์	34
แนวทางการพัฒนาชุมชนสู่ตำบลสุขภาวะ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลไทรย้อย อำเภอเนินมะปราง จังหวัด พิษณุโลก ณัฐวุฒิ ใจดี ธีระ ฤทธิรอด	45
แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารป่าชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ลักสินทอง พานเหล็ก ธีระฤทธิ รอด	55
การจัดการห่วงโซ่อุปทานการผลิตปุ๋ยอินทรีย์อัดเม็ดบ้านปากลาดใหม่ ต.บึงพระ อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก ปริยานุช อุดมชัยวุฒิ ธีระ ฤทธิรอด	65
ดนตรีร่วมสมัย : การพัฒนาทำนองเพลงจากวงม้งคณะปวงดุริยางค์ สรน โรจนตระกูล	75
ชุดการสอนภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวโดยใช้วีดิทัศน์ช่วยสอนสำหรับพนักงานกวดตาการ และธุรกิจบริการท่องเที่ยวของจังหวัดพิษณุโลก ทรัตน์พร บัณฑิตย์ นาคสวัสดิ์	82

สารบัญ (๑๑)

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวเค ดับเบิลยู ดี แอล เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา คณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถัฐวรรณ มั่นใจ* อังคณา ย่อนธานี วารินทร์ แก้วอุไร	90
การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวสถานการณ์สมจริงผ่านสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ธนะรัตน์ ธนากิจเจริญสุข	98
การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กรด – เบส กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พิมพ์ลภัส อุ่นทรัพย์	110
ผลการดำเนินงานเครือข่ายการบริหารงานคลัง ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก อนุรักษ์ นิยมสุวรรณท์ วีระ ฤทธิรอด	117
สภาพการดำเนินงานการนิเทศภายในโรงเรียนในอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ชญานุช ปรีดี	129
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ครูผู้สอนในสถานศึกษาอำเภอฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จักรชัย จันทรหอม	142
สภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาเขตอำเภอปาย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 พีระพล ธานีรัตน์	152
ความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีต่อการใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ให้กับนักเรียนของ โรงเรียนในอำเภอฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3 สาวิตรี เกษเกษ	162

ดนตรีร่วมสมัย : การพัฒนาทำนองเพลงจากวงม้งคละเป็นวงดุริยางค์
**Contemporary Music : A Development Melody from Mangkhala
Ensemble to Orchestra**

สรน โรจนตระกูล
SatanaRojanatrakul
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Faculty of Humanities and social science
Corresponding author Email :SATANAR@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทำนองเพลงที่นิยมบรรเลงกันให้คงอยู่ต่อไป โดยนำมาเรียบเรียงเสียงประสานทำนองเพลงขึ้นใหม่เป็นวงดุริยางค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น บทเพลง จำนวน 10 บทเพลง ได้มาจากการวิจัยของ สรน โรจนตระกูล เรื่อง การสังเคราะห์ทำนองเพลงจากวงดนตรีม้งคละเป็นทำนองหลัก (2553) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ออร์แกนไฟฟ้าและเครื่องเคาะจังหวะ โดยการนำบทเพลงทั้ง 10 บทเพลง ได้แก่ เพลงไม้หนึ่ง เพลงไม้สาม เพลงไม้สี่ เพลงสาวน้อยประแป้ง เพลงคางคกเข็ดเขี้ยว เพลงปลักใหญ่ เพลงคุดทะราดเหี้ยบกรวด เพลงเวียนโบสถ์ เพลงบัวลอย เพลงพญาเดิน ดำเนินการเรียบเรียงเสียงประสานตามหลักทฤษฎีดนตรีสากล ใช้หลักการของ Orchestration และหลักคิดทาง Social Contest และนำไปบันทึกเป็นโน้ตสากลลงในตารางรวมแนวเครื่องดนตรีในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม Sibirious 5 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาทำนองเพลงตามกระบวนการเรียบเรียงเสียงประสานได้แนวทำนองเพลงแต่ละเพลงจำนวนเพลงละ 6 แนว ประกอบด้วย แนวกลอง แนวแตงทูบา แนวแตร แนวแซกโซโฟน แนวเครื่องทำนอง และแนวเครื่องสายเสียงต่ำ ทุกเพลงใช้ Key C และอัตราจังหวะ รูปแบบมีลักษณะเป็นเอกบท โครงสร้างของ บทเพลงแบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนนำขึ้นเพลง ส่วนทำนองเพลง และส่วนจบเพลง

คำสำคัญ ดนตรีร่วมสมัย การพัฒนา ทำนองเพลง วงม้งคละ วงดุริยางค์

Abstract

This research aimed to develop the well – known Melody and Orchestration into main Melody Ten songs were used as samples in this research. The songs belong to Assoc. Prof. SatanaRojanatrakul's research (2553). An Organ and Metronome were the tools used in this research, The Ten songs were 'Mai Nung' 'Mai Sam' 'Mai See' 'Sao NoiPraPaeng' 'KhangKhokKhetKhiao' 'PlakYai' 'KhutTharadYiabKruad' 'Wian Bot' 'BuaLoi' 'PayaDoen' and they all were arranged according to music of Orchestration and Social contest, then was accorded by know as Sibirious 5. The findings were as follows: All songs were factors to 6 Lines as Drum section, Tuba section, Brass section, Saxophone section, Voice of Melody section, and Double Bass & Cello section, use Key C, Time signature Unitary Form, and structure is Introduction, Band Melody and Coda. ,

Keywords Contemporary music, Development, Melody, Mangkhala, Orchestra

บทนำ

ปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกได้แพร่เข้ามามีบทบาทอย่างสูงต่อสังคมไทยและมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมไทยโดยทั่วไป ทำให้เยาวชนรุ่นหลังๆ ไม่ทราบว่ามีวัฒนธรรมของไทยที่แท้จริงเป็นอย่างไร และมีอะไรบ้างที่เป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทย การหลงใหลของวัฒนธรรมที่มากพร้อมกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วเพียงพลิกฝ่ามือเท่านั้น เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนไปจากสังคมเล็กมาสู่สังคมขนาดใหญ่ จากสังคมชนบทสู่สังคมเมือง และจากสังคมเกษตรกรรมสู่สังคมอุตสาหกรรมให้วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ดนตรีมักจะเกิดความเสื่อมถอยขาดการถ่ายทอดที่เป็นรูปธรรมและเผยแพร่สู่สากล

ดนตรีเป็นมรดกของวัฒนธรรมที่สั่งสมกันมายาวนานของแต่ละเผ่าพันธุ์ แต่ละชนชาติ ก็มีดนตรีที่แตกต่างกันไป "ดนตรีมักจะละเป็นวงดนตรีพื้นบ้านที่แพร่กระจายอยู่ในแถบลุ่มแม่น้ำยมและน่าน หรือในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย เช่น พิษณุโลก สุโขทัย และอุตรดิตถ์ วงดนตรีมักจะประกอบด้วยเครื่องดนตรี คือ ปี่มั่งกละ กลองมั่งกละ กลองยี่น กลองหลอน ข้อง 3 เสียงหรือฆ้องหาม ฉาบล่อ ฉาบยี่น และกรับ บทบาทของวงดนตรีมั่งกละ ใช้สำหรับการทำหรือประกอบพิธีกรรมต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องกับศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี และใช้ประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวกับงานมงคลและอวมงคล เช่น กรฐิน ผ้าป่า ตรุษสงกรานต์ บวช ศพ และงานในเทศกาลต่างๆ เป็นต้น" ในหนังสือดนตรีมั่งกละดนตรีพื้นบ้านจังหวัดพิษณุโลก กล่าวว่า "ดนตรีมั่งกละเป็นดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งปรากฏหลักฐานบันทึกยืนยันว่า มีความเป็นมายาวนานนับร้อยปี เคยมีบทบาทสำคัญในฐานะมหรสพของสังคมเมืองพิษณุโลกและภูมิภาคเหนือตอนล่าง"

วงดนตรีมั่งกละเป็นวงดนตรีที่มีบทเพลงเป็นของตัวเองอยู่หลายเพลง การเรียกชื่อเพลงจะเรียกจากหน้าทับของกลองเป็นหลัก ส่วนทำนองเพลงจะเกิดจากการเป่าปี่ โดยการดัน (Improvisation) ทำนองขึ้นเองตามใจผู้บรรเลง ทำให้ทำนองที่เกิดจากบทเพลงเดียวกัน แต่บรรเลงต่างวงกันจะไม่มีทำนองหลักที่แท้จริงจะเป็นปัญหาสำหรับวงดนตรีวงอื่นๆ ที่ไม่มีทำนองหลักบรรเลงและทำให้มีปัญหาในการถ่ายทอด

เมื่อปี พ.ศ. 2553 ผู้วิจัยได้วิจัยสังเคราะห์ทำนองเพลงของดนตรีมั่งกละและดำเนินการพัฒนาแนวทำนองหลักสำหรับการบรรเลงทำนองเพลงของปี่ให้เป็นทำนองเพลงที่มีความคงที่ มีความชัดเจนแน่นอนและมีรูปแบบของทำนองเพลงเหมือนกัน ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามความนึกคิดของผู้เป่าปี่ขึ้นใหม่ จำนวน 10 เพลง ได้แก่ เพลงไม้หนึ่ง เพลงไม้สาม เพลงไม้สี่ เพลงสาวน้อยประแป้ง เพลงคางคกเข็ดเขี้ยว เพลงปลักใหญ่ เพลงคุดทะราดเหี้ยมกรวด เพลงเวียนโบสถ์ เพลงบัวลอย เพลงพญาเดิน เพื่อใช้เป็นทำนองหลักในการบรรเลงทำนองเพลงของดนตรีมั่งกละ

เพื่อให้การส่งเสริมพัฒนาดนตรีมั่งกละเป็นที่ยอมรับของสังคมปัจจุบัน และเผยแพร่ไปสู่สากลได้อย่างเข้าใจง่ายขึ้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ จึงมีแนวความคิดในการพัฒนาดนตรีมั่งกละไปสู่ความเป็นดนตรีร่วมสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยการนำเอาทำนองเพลงดนตรีมั่งกละที่ได้สังเคราะห์ขึ้นใหม่จำนวน 10 เพลง ไปทำการเรียบเรียงเสียงประสานให้เป็นบทเพลงร่วมสมัยและสามารถนำไปใช้บรรเลงเป็นวงดุริยางค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาทำนองเพลงของวงมั่งกละสำหรับใช้ในการบรรเลงเป็นวงดุริยางค์เพื่อเรียบเรียงเสียงประสานทำนองเพลงดนตรีมั่งกละ จำนวน 10 เพลงเพื่อบันทึกแนวทำนองเพลงเป็นโน้ตสากลสำหรับวงดุริยางค์ใช้บรรเลง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา โดยวิจัยต่อยอดจากทำนองเพลงที่ได้สังเคราะห์ไว้แล้วมาเป็นหลัก ตามหลักการทฤษฎีดนตรีสากล เพื่อให้ได้บทเพลงที่มีการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับบรรเลงกับวงดุริยางค์ มาบันทึกเป็นโน้ตสากลให้เป็นดนตรีร่วมสมัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการนำทำนองเพลงจากวงดนตรีมั่งกละที่ถูกสังเคราะห์ขึ้นใหม่โดย สรณ โรจนตระกูล (2553) จำนวน 10 บทเพลง ได้แก่ 1) เพลงไม้หนึ่ง 2) เพลงไม้สาม 3) เพลงไม้สี่ 4) เพลงสาวน้อยประแป้ง 5) เพลงคางคกเข็ดเขี้ยว 6) เพลงปลัก

ใหญ่ 7) เพลงชุดทะราดเหี้ยมบรรทัด 8) เพลงเวียนโบสถ์ 9) เพลงบัวลอย 10) เพลงพญาเดิน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นออร์แกนไฟฟ้าและเครื่องเคาะจังหวะ กระดาษเขียนตารางรวมแนวเครื่องดนตรี (Score) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการเรียบเรียงเสียงประสานตามหลักทฤษฎีของการ Orchestration และหลักคิดทาง Social contest
2. ศึกษาจาก VCD ที่บันทึกไว้จากการบรรเลงจริงของวงทองอยู่ มังคละ ทั้ง 10 บทเพลง
3. วิเคราะห์บทเพลงด้วยออร์แกนไฟฟ้าและเครื่องเคาะจังหวะแล้วจัดบันทึกไว้ในตารางรวมแนวเครื่องดนตรีเป็นโน้ตสากล
4. เรียบเรียงเสียงประสานทำนองเพลงขึ้นใหม่ตามหลักการของการเรียบเรียงเสียงประสาน Orchestration จัดบันทึกลงในตารางรวมแนวเครื่องดนตรีด้วยโน้ตสากล
5. นำไปบันทึกด้วยคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรม Sibillious 5 ฟังความกลมกลืนของเสียงที่ละประโยคๆ จนเกิดความราบรื่นของแต่ละประโยคเพลง
6. ทดลองฟังจากการผสมแนวทั้งหมดทั้งบทเพลง แก้ไข ปรับปรุง
7. เมื่อได้แนวทำนองจากเครื่องดนตรีหลักแล้วก็นำมาผสมกับเครื่องดนตรีประกอบจังหวะซึ่งจังหวะของบทเพลงแต่ละบทเพลงจะแตกต่างกัน จังหวะของบทเพลงมังคละนี้จะเป็นตัวกำหนดชื่อเพลงด้วย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดให้เกิดความกลมกลืนกัน
8. จัดพิมพ์โน้ตออกมาทั้งหมดแล้วทดลองบรรเลงกับวงดนตรี (Orchestra) โดยใช้เครื่องประกอบจังหวะที่เป็นเครื่องดนตรีสากล และใช้เครื่องประกอบจังหวะที่เป็นวงมังคละ

ผลการวิจัย

การพัฒนาทำนองเพลงตามกระบวนการเรียบเรียงเสียงประสาน โดยใช้กรอบความคิดในการพัฒนาทำนองเพลงจาก 2 ฐานความคิด คือ หลักการของ orchestration และ social contest ได้แนวทำนองเพลงแต่ละเพลงจำนวนเพลงละ 6 แนว ประกอบด้วย แนวกลอง แนวแตเรเสียงต่ำ แนวแตเรทั่วไป แนวแซกโซโฟน แนวเครื่องทำนอง และแนวเครื่องสายเสียงต่ำ โดยทุกเพลงใช้บันไดเสียง C เมเจอร์ ในอัตราจังหวะ (Time Signature) มีรูปแบบ (form) เป็นเอกบท (unitary form) และมีโครงสร้างของบทเพลงแบ่งเป็น 3 ส่วน (section) ได้แก่ ส่วนนำขึ้นเพลง (Introduction) ส่วนทำนองเพลง (band melody) และส่วนจบเพลง (coda) ดังตัวอย่าง เพลงไม้ 1 ทั้งนี้จะขอนำเสนอเฉพาะช่วง introduction ต่อด้วย movement หลัก และ Coda พอประมาณเพื่อเป็นตัวอย่างเท่านั้น

เพลงไม้ ๑

The musical score for 'เพลงไม้ ๑' is presented in a standard musical notation format. It includes staves for various instruments: Percussion Ensemble, Trumpets, Trombones, Saxophones, Voice of Male, and Drums/Cymbals. The score is written in 4/4 time and C major. The music is divided into sections: Introduction, Main Melody, and Coda. The score is written in a standard musical notation format, with notes, rests, and other musical symbols.

เพลงไม้ 1 หน้า 2

This musical score is for the second page of a piece titled 'เพลงไม้ 1'. It consists of two systems of staves. The first system contains measures 7 through 9, and the second system contains measures 10 through 12. Each system has four staves: two for the left hand (bass clef) and two for the right hand (treble clef). The music is written in a key with one flat (B-flat) and a 2/4 time signature. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and bar lines.

เพลงไม้ 1 หน้า 3

This musical score is for the third page of a piece titled 'เพลงไม้ 1'. It consists of two systems of staves. The first system contains measures 13 through 15, and the second system contains measures 16 through 18. Each system has four staves: two for the left hand (bass clef) and two for the right hand (treble clef). The music is written in a key with one flat (B-flat) and a 2/4 time signature. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and bar lines.

เพลงไม้ 1 หน้า 4

This musical score is for a piece titled 'เพลงไม้ 1 หน้า 4'. It consists of two systems of staves. The first system starts at measure 10 and ends at measure 21, with a double bar line and repeat sign at the end. The second system starts at measure 22 and ends at measure 33. The score is written for a piano, with a treble and bass staff for each hand. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The music features a complex, rhythmic melody with many sixteenth and thirty-second notes, and a steady accompaniment in the bass. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

เพลงไม้ 1 หน้า 14

This musical score is for a piece titled 'เพลงไม้ 1 หน้า 14'. It consists of two systems of staves. The first system starts at measure 77 and ends at measure 88, with a double bar line and repeat sign at the end. The second system starts at measure 89 and ends at measure 98. The score is written for a piano, with a treble and bass staff for each hand. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The music features a complex, rhythmic melody with many sixteenth and thirty-second notes, and a steady accompaniment in the bass. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings.

D.S. al Coda.

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเอาบทเพลงจำนวน 10 เพลง ที่เป็นทำนองหลักของปีมังคละแนวเดียว โดยการสังเคราะห์ แล้วนำมาเรียบเรียงเสียงประสานตามหลักการของ orchestration และหลักการคิดทาง social context ขึ้นใหม่ เพื่อการผสมผสานการบรรเลงด้วยวงดุริยางค์กับบทเพลงที่เป็นพื้นบ้านเกิดเป็นดนตรีร่วมสมัย ผลปรากฏว่าการใช้เครื่องประกอบจังหวะจากวงมังคละจะทำให้ได้อรรถรสของดนตรีร่วมสมัยมากกว่า

การพัฒนาทำนองเพลงตามกระบวนการเรียบเรียงเสียงประสานทั้ง 10 เพลง เป็นบทเพลงที่ใช้บรรเลงกับวงดุริยางค์ (orchestra) ได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด มีแนวเครื่องดนตรีครบทั้ง 5 กลุ่มเครื่องดนตรี เหมาะสำหรับการนำไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ แต่การบรรเลงที่เน้นความร่วมมือนั้นควรจะใช้เครื่องดนตรีประเภทดีหรือเคาะจากเครื่องดนตรีมังคละ จะให้อารมณ์และความรู้สึกของความร่วมมือมากกว่าเครื่องดนตรีสากลล้วนๆ บทเพลงที่เรียบเรียงเสียงประสานขึ้นใหม่นี้สามารถนำไปใช้บรรเลงกับวงขนาดเล็กๆ (chamber) หรือขนาดใหญ่ได้เพราะโน้ตเพลงมีความสมบูรณ์มาก

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากกองทุนพัฒนานักวิจัยจากสถาบันวิจัยและบริการวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุคนธ์ และขอขอบคุณแหล่งทุนมา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

สรน โรจนตระกูล (2553) การสังเคราะห์ทำนองเพลงจากวงดนตรีม้งคณะเป็นทำนองหลัก. รายงานการวิจัย. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

สุกรี เจริญสุข (2535) "ฆ้อง ระฆัง กังสดาล". ในงานดนตรีไทยอุดมศึกษาครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ : บริษัทพี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด.

สงัด ภูเขาทอง (2532) การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว.

สุจิตต์ วงษ์เทศ (2530) "ม้งคณะเกราะปี่พาทย์ลังกา." ในถนนดนตรีปีที่ 1 ฉบับที่ 5. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์. มหาวิทยาลัยมหิดล.

อานันท์ นาคคง (2537) "เมืองไทย เมืองทอง เมืองไทย เมืองกลอง." ในยังไม่สิ้นเสียงกลอง. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.